

JAK SE NENAPÁLIT

Když vybíráme laminátovou plovoucí podlahu

Je to prostě hit. Když podlahu, tak plovoucí, říkáme si, ale málokdo z nás, laiků, skutečně ví, o co vlastně jde. Naše představa se pohybuje ve škále mezi krou plovoucí na rozbouřeném moři a něčím, co silně připomíná vodní postel. A přitom jaksi tušíme, že se mýjíme s realitou.

Když člověk neví, měl by se zeptat. Takže jsme se ptali - představitele Cechu podlahářů, Miroslava Matuchy. "Ano, plovoucí podlahy jsou skutečně módním hitem," řekl nám. "Málokdo však ví, že se tu zaměřují pojmy. Plovoucí je každá podlaha, která není spojena se stropnicí. Stačí, když mezi podlahu a stropnici vložíme izolaci, a už můžeme mluvit o plovoucí podlaze. Jde o dosti tradiční technologii a to, co pod pojmem plovoucí podlahy hledáme dnes, jsou vlastně nové materiály, které jsou na podlahy použity. Jednotlivé díly, vrstvené lamely, mohou být dřevěné, laminátové nebo korkové."

V každé z těchto skupin, tedy i u laminátových podlah, existují výrobky odlišné tloušťkou lamely, skladbou jednotlivých vrstev, kvalitou, izolačními schopnostmi, délkou záruky a koneckonců i cenou. Odolnější (a dražší) podlahy jsou vyrobeny z vysokotlakého laminátu, méně odolné, levnější melaminové, z přímých laminátů. Melaminové podlahy se dobře uplatní v méně namáhaných prostorách, například v ložnici, ale na větší provoz nejsou stavěné. Na pohled mezi těmito dvěma typy laminátových podlah těžko budete hledat rozdíl, ten poznáte na řezu. U vysokotlakých laminátů je zřetelná tmavá, téměř milimetrová vrstva laminátu. Špičkové laminátové podlahy mívají takové vrstvy i dvě. U melaminové podlahy tak silná vrstva schází, jde vlastně o papír pokrytý slabou laminovou vrstvičkou. Celková tloušťka podlah se přitom nemusí lišit. Odborné firmy jsou někdy zvány k posouzení podlah v novostavbách a setkávají se přitom i s případy, kdy dodavatel stavby instaloval melaminové podlahy a účtoval je jako značkové, z vysokotlakého laminátu. Podle L. Kapitána z firmy Garnit, která takové posudky v poslední době dělala, se zákazníkům leckdy podstrkují výrobky neprodejné na západních trzích, jež u nás nacházejí kupce - firmy vydělávající na neznalosti zákazníků i laiky přilákané nízkou cenou.

Jak se tedy vyhnout nebezpečí, že si koupíme podlahu nevyhovující našim potřebám a případně i předraženou? M. Matucha radí vyhýbat se levným nákupům podlah v obchodech, které se na tento sortiment nespecializují, a raději se obracet na podlahářské firmy, jež podlahu dodají i instalují. Jednak si u nich můžete ověřit, zda parametry vybrané podlahy odpovídají zátěži a podmínkám, v nichž má sloužit, a potom - sebelepší materiál by mohl zklamat, pokud není odborně položen. Příprava podkladu před montáží i sama montáž vyžaduje speciální znalosti i dovednosti, jaké opravdu nemá každý truhlář či samouk. Nehledě na to, že zadáním firmě získáme také záruku na provedenou práci. Už jsme si zvykli obejít pár obchodů, než něco koupíme. Zjistit cenové relace, kvalitu nabízených výrobků a služeb. U podlah bychom si měli vyžádat veškerou dostupnou dokumentaci včetně certifikace pro náš trh, zajímat se o délku záruční doby. U záruk bývají velké rozdíly, výrobce může poskytovat půlroční, ale i patnáctiletou záruční lhůtu. Každá podlaha musí být označena symboly užžitných vlastností, podle nichž se můžeme orientovat. Měli bychom se ptát na rozměrovou stálost lamel, odolnost proti nárazům, vrypům, skvrnám, proti vzplanutí. Pokud vám prodejce bude vnucovat pouze informaci o počtu otáček, tedy o odolnosti proti obrusu, jděte rovnou jinam. Toto kritérium totiž samo o sobě jednak není srovnatelně měřitelné a jednak nevyovídá o skutečné kvalitě podlahy. Obrátíme-li se na renomovanou podlahářskou firmu, o níž jsme získali pozitivní reference, která nakupuje od autorizovaných dovozců, je schopná podat nám veškeré informace o vhodných podlahách a případně i poradit, udělali jsme zřejmě maximum pro to, abychom ušetřili peníze i nervy a podlaha sloužila bez problémů.

Symboly klasifikačních tříd laminátových podlah

(1) Mírně nebo příležitostně zatěžované místnosti v rodinných domech a bytech (například ložnice, pokoje pro hosty).

(2) Středně zatížené prostory v rodinných domech a bytech (například obývací pokoje, jídelny, vnitřní chodby).

(3) Intenzivně zatěžované prostory v rodinných domech a bytech (například vstupní haly, kuchyně).

(4) Mírně nebo příležitostně zatížené prostory v komerčních budovách (například hotelové pokoje, konferenční místnosti, malé kanceláře).

(5) Středně zatížené prostory v komerčních budovách (například školy, kanceláře, čekárny, butiky).

(6) Intenzivně využívané prostory v komerčních budovách (například haly, obchodní domy, učebny).

